

Publicerad 2012-01-18 21:06 av Exi

Jag låg naken och sömnlös i en strömlös lägenhet i fladdret och av stearinljus och skrev av mig.

En ny värld

Under rusiga röriga stunder

När Babels torn blivit för högt

När man tagit ledigt från vardagens bekymmer och inte orkar med amorteringsplaner och bilbesiktningar
eller att imponera på folk med snygga saker som man köpt för pengar som någon annan bättre hade behövt

Så stannar man upp i staden kvar i två på natten mot lördag eller söndag

- och känner dess puls

strömmen av människor

som i ett blodomlopp

i en förgiftad kropp

mitt i allt smuts

och föraktfulla kommentarer

- känner man sin egen puls slå

och sitt eget berusade blodomlopp

rusa upp mot hjärnan

för att skapa oklara tankar

- men rena från samhällets kvävande normer och systemets Sisyfosmödor

Så inser man att allt i världen är ett

Att avståndet mellan dig och mig - bara är luft

Att din lön och mitt bankkonto (som oftast är tomt) bara är siffror

Att länderna vi kommer från är olika men ändå finns på samma planet

Att det bara är påhittade gränser som försöker hålla oss ifrån varandra

och att vi en dag kan sluta vara främlingar för varandra och inse att det bara finns du och jag.

Ett Vi med bara kärleken för varandra!

...efter en tom blick och ett hänskratt fick jag sova ensam ändå

-

Men i en ny värld

då vi slutat med dessa banaliteter

som att tro att din tro är bättre än någon annans tro

och vi fått tillbaka vår värdighet och insett att vi alla är

fantastiska

vackra

människor

~~behöver vi inte känna oss ensamma utan vi står ut med varandra med glädje~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Exi med Poeter.se id #7496 innehar upphovsrätten